

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

Velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

K ravnanju davčnih organov.

Gospod poslanec Pfeifer izpregovoril je v predzadnji seji deželnega zbora kranjskega o stvari, katera se živo tiče blizu vseh naših davkoplačevalcev. Opozarjati je moral na fiskalno strogost, s katero se odmerjajo davki, in navajal je celo vrsto slučajev, v katerih se davčnim organom očita celo nepravilno postopanje. Govoril je gospod poslanec bolj gledé na svoj dolenjski volilni kraj, iz katerega je v prvi vrsti zajemal dokaze za svoje opravičene pritožbe. Toda meje grajanega postopanja so še mnogo širše in lahko rečemo, da se blizu v vseh okrajih naše dežele čuti zadnji čas tisti davčni pritisek, katerega je našel gospod Pfeifer v svojem volilnem okraju. Domače časopisje lahko potrjuje to istino, ker mu dan na dan prihajajo iz naroda pritožbe v davčnih rečeh in to zlasti iz nekaterih tistih okrajev, koder so nameščeni mlajši davčni nadzorniki. Zato je poslanec Pfeifer govoril iz srca ogromni večini naših davkoplačevalcev, ko je na podlogi jasnih slučajev razodeval ravnanje državnih organov, po katerem se davčno breme na umeten način pomnožuje in navidezno blagostanje naroda slika, katero je prava ironija v primeri z dejanskim položajem.

Zanimivo, res, je zvedeti, da je hišno najemščinski davek pri nas poskočil od l. 1888 na leto

1890 za 10.078 gld., dohodnina pa se je od l. 1889 na l. 1890, torej v enem samem letu, zveksala za 36.131 gld. Srečna dežela! — vskliknil bode učen statistikar, ki jaha na nezmotnih številkah, — kakó se brezdvajbeno teden od tedna množi blagostanje v tej deželi, koliko je v njej zdravih pogojev za nadaljnje gospodarsko napredovanje njenega naroda! In država, katera se je zadnji čas jela ozirati na dežele, poškodovane po nezgodah, morala je izjemo storiti uprav pri kranjski kronovini, katera se ne nahaja v zadnjem vladnem načrtu glede državnih podpor, kar je poudarjal poslanec Pfeifer. Kdo jej bode tudi zameril, če ne podpira dežele, katere rastoča davčna moč je takó sijajno izražena v navedenih številih! — Mi deželani pač vemo in čutimo, da so stvari v resnici, žalibog, vse drugačne, in da zlasti glede na zadnja leta našega gospodarskega stanja ne more biti večje ironije, nego li je obsežena v povečanih vsotah omenjenih davkov. Saj so se uprav zadnja leta zbrale razne nezgode v naši deželi, katere so gospodarskemu stanju našemu usodepolno in za dolgo bodočnost izpodrezale najboljše korenine. Nezgode te je gospod Pfeifer v svojem govoru podrobno našteval in mi le dodajamo, da si za propadanje občega blagostanja v naši deželi ne moremo misliti boljšega, zajedno žalostnega pričevala, nego to, da se naši rojaki trumoma poslavljajo od svojih domovinskih krajev, a si hodijo na ono stran svetovnega morja iskat življenja.

Številke, katere naj bi predočevale našo davčno moč, slepé torej jako in nevarno. Nevarnost je v tem, da fiskalni možje tem številkam preradi verjamejo in nikakor ne prepusté, da bi se le količkaj skržile. Potem mora biti tudi skrb davčnih organov vedno ta, da davki ostanejo vsaj na prejšnji višini, brez vprašanja, jili li obdavkovano ljudstvo utрпи ali ne. Dolžnost je torej javnih zastopnikov, da upravi povedó in večkrat naglašajo, kakšen obraz imajo stvari v resnici, da razodenejo, na kakšen umeten in nepravilen način se posameznikom določajo davčna plačila. Varstva je tu treba davkoplačevalcem, resnice finančni upravi! Poslanec Pfeifer je navedel nekaj nepravilnosti, katere so se godile celo vzlic najjasnejšim podlogam za odmero davka, in po vsej pravici je izrekel, da so tem nepravilnostim zlasti tam odprte duri na stežaj, kjer, kakor pri dohodnini, odločuje preudarek davčnih organov in zaupnih mož. V tem

pogledu je isti poslanec že v državnem zboru dne 9. junija lani interpeloval vlado, zakaj se oblastva pri odmeri dohodnine poslužujejo zaupnih mož, kateri pri občinstvu nimajo zaupanja, ampak so jim v izpodrtiko. Vlada je pač na to dobrovoljno odgovarjala, a karani slučaj se vendarle ponavlja. Ravno kar došla je nam iz novomeškega okraja pismena pritožba, v kateri se piše, da je davčni nadzornik, gospod Tauscher, k zadaji dohodninski obravnavi poklical „zaupne možé“, katerih bi višje oblastvo nikakor ne moglo potrditi, ako bi strogo preiskalo njih generalije. Ta pritožba je v obliki „poslanega“ do sl. c. kr. fin. ravnateljstva Ljubljani in prosi se v njej, naj bi to višje oblastvo pazilo, kaki zaupni možje naj pridejo k letošnji dohodninski obravnavi, katera je menda pred durmi. Videti je torej, da upravičenih pritožb ne bode še tako kmalu konec. Po instancah se pritožbe ne morejo rešiti. Zakaj ne, pojasnil je gospod Pfeifer tudi to temeljito. Istina je, da preje ne bode bolje, dokler se dub davčne uprave premeni, „dokler“ — kakor je dobro zaključil poslanec Pfeifer svoj govor — „višje finančne oblasti ne poučé dotičnih organov, da je njih misel, po kateri morajo davki od leta do leta naraščati, popolnoma napačna in da si dotični organi ne pridobé nobenih zaslug, če za pridobitev višjega davka nepošteno postopajo“.

Deželni zbor kranjski.

(X. seja, dne 31. marca 1892. leta.)

Ob 1/2 11. uri otvori deželni glavar sejo. Prečita se zapisnik zadnje seje in potrdi brez ugovora. Došle peticije se izroče dotičnim odsekom. Poročilo dež. odbora o prošnji Ribniškega cestnega odbora, da bi se mu za vzdrževanje cest dovolilo pobirati 33% priklade na davke, izroči se upravno-gospodarskemu odseku v pretres.

Posl. vit. Langer utemeljuje svoj samostalni predlog gledé pridelovanja ameriških trt v trtnicah na Grmu. Trtna uš opustošila je naše vinograde; država, dežela in občine morajo pripomoči, da se regenerirajo zopet vinogradi. Pomnožiti bode treba ameriške trte. S podporami je ljudem le malo pomagano, ako ne morejo dobiti potrebnih ameriških trt, da zopet zasadé svoje vinograde. Na Grmu naj bi se nasadil jeden hektar zemlje

LISTEK.

„Nora“.

Igrokaz v treh dejanjih od Ibsena.

Preteklo nedeljo uprizorila se je na slovenskem odru predstava znanega Ibsenovega igrokaza „Et Dukkehjem“, katero je po nemškem prevodu pod naslovom „Nora“ podal nam Fr. Svoboda. Priznati moramo, da se je igrokaz, v katerem so nastopile prve moči „Dramatičnega društva“, igral izredno dobro, tako da smo v tem oziru zapustili čisto zadovoljni gledališče.

Ni nas pa zadovoljil igrokaz sam in to moramo naravnost izpovedati, zato ker smo čitali o njem v naših listih — zlasti v sicer kritičnem „Slovincu“ — jako laskave ocene. Ne more se tajiti, da bi igrokaz ne bil spisan po vseh pravilih dramatične umetnosti, dispozicija in kulminacija je celo prav mojsterska, vendar pa moramo naglašati, da mu manjka one živahnosti dejanja, katero dandanes, ko smo v tem oziru razvajeni po duho-

vitih dramatikih francoskih, po vsej pravici zahtevati smemo. Sicer je na prvi pogled vidno, da je pisatelj imel pred seboj francoske uzore in da se je vestno trudil udihniti dejanju ono lahkoto, s katero se odlikujejo francoski dramatični proizvodi; da se mu to ni posrečilo v oni meri, kakor je želel, pripisati je morebiti njegovemu mrzlemu temperamentu, kakeršen je lasten vsem narodom germanskega plemena.

Henrik Ibsen velja poleg Bjernsterna Björnsona za najboljšega in najduhovitejšega norveškega pisatelja. Njegovi dramatični spisi predstavljajo se z velikimi uspehi na domačih odrih; nekateri igrokazi, v katerih obdeluje pesnik prednosti in napake sedanje družbe in razvija svoje filozofske nazore o krepostih in strastih človeštva, našli so pot tudi na gledališke odre drugih narodov. Mej te igrokaze spada zlasti „Nora“.

„Nora“ sprejeta je bila pri raznih narodih prav različno. V tem, ko so jo na italijanskih odrih strahovito izzvižgali, pokopali so jo finejši Francozje na tistem. Mej Nemci pa je žela veliko pohvalo in vzdržala se je na prvih njihovih gleda-

liščih. Ako pomislimo nemški značaj, kateremu ugaja suhoparno modrovanje in ki se ogreva za pruderijo, bode nam to takoj umevno; kajti ves igrokaz ni družega, ko modroslovska causerija, katera se da prav dobro čitati, katera pa dramatizovana po Ibsenovem načinu ne dosega pravega efekta. — Da je uspeh v našem gledališči bil še tako ugoden, pripisati je z ozirom na bornost dejanja in predolge dvogovore, zlasti pa na suhoparnost tretjega dejanja, jedino le v resnici izbornemu predstavljanju.

Težko je postavljati se v nasprotje z javnim mnenjem, zlasti pri nas. Vse naše mišljenje je namreč tako nemško; vsi naši nazori o življenji tako opojeni z nemškim duhom, da nas prav za prav od mogočnega našega soseda loči le razlika govorice. Le s tem da se razlagati, da se nekaternikom značaji v Ibsenovi „Nori“ zdé mojstersko narisani in psihološki problemi srečno rešeni; ko je glede prvega vender takoj opaziti velike nedostatke, glede družega pa popolno ponesrečenje.

Kaj naj rečemo o mladi — kakor je iz vsega igrokaza vidno — krepostni ženi, katera pozno v

z ameriškimi trtami, ki bi se potem delile vino-gradnikom. Stroški bi ne bili veliki, s 500 gld. bi se moglo izhajati. Priporoča torej, naj se njegov predlog izroči finančnemu odseku v pretres in poročanje.

Ta predlog se vsprejme, akopram je posl. Povše predlagal, naj se izroči prej gospodarskemu, in še le potem fin. odseku.

Posl. Šuklje utemeljuje svoj samostalni predlog radi uvrstitve cestnih prog Toplice Valtavas in Toplice-Podturn mej deželne ceste. Pravi, da železnica Dolenjska bode donasala le tedaj korist dotičnim krajem, če se bode blago lahko dovažalo do nje. Dežela mora podpirati vsako zboljšanje občil, ki se sicer ne morejo izvršiti z lastnimi silami občin. Dežela naj stori v malem to, kar stori država v velikem. Govori o cestah v metliškem in črnomaljskem okraji. Pravi, da mora izreči resno grajo dež. odboru, kateri da je imperativno vezan po sklepih dež. zbora in jih mora izvršiti. Cesta, o kateri je govor, je po nekod tako slaba, da jo treba preložiti. Dež. odbor naj poroča o tem v prihodnjem zasedanju. Apeluje na svoja dva tovariša v drž. zboru, da se zavzemata za pripravna občila. Treba bode skrbeti za dobre ceste v teh krajih, da se povzdigne zanemarjeni promet v Suhi krajini. Govornik popisuje obširneje tamošnje slabe ceste, katere bode treba zboljšati. Železnico bomo imeli l. 1895., a že leta 1896. odpadel bode državni prispevek in na to je treba misliti. Dež. odbor naj ne čaka petecij, nego on sam naj se poprime stvari.

Dež. glavar Detela opravičuje dež. odbor, zakaj se neso izdelali načrti. Deželni inženjerji imeli so letos z graditvijo domobranske vojašnice, z gledališčem in s cesto čez Bogenšperk toliko posla, da ni bilo moči baviti se še z družimi deli. Najemati tujega inženjerja ni kazalo in drž. inženjerji imeli so tudi dovolj opravka. S tem misli, da je opravičen dež. odbor.

Predlog posl. Šukljeja se izroči upravnemu odseku v pretres in poročanje.

Posl. Klun poroča o računskih sklepih ustanovnih zakladov za l. 1890. in o proračunu za l. 1892.

Računski sklepi in proračuni zadevajo nastopne zaklade ter ustanove:

1. Dijaški zaklad, 2. zaklad učiteljskih ustanov, 3. grof Saurau-ov ustanovni zaklad za sv. maše, 4. splošni zaklad dekliških ustanov, 5. Dullerjev dekliški ustanovni zaklad, 6. sirotinski zaklad, 7. P. P. Glavarja zaklad za uboge, 8. Kalistrov srenjski ustanovni zaklad, 9. Josipine Hotchevarjeve podporno ustanovo za Radovljico, 10. dr. Lovra Tomana ustanova za uboge, 11. Hans Adam Engelshauserja ustanovo za uboge plemenitaše, 12. barona Flödnigga ustanovo za slepce, 13. Ilirski ustanovni zaklad za slepce, 14. Ant. Al. Wolfa ustanovo za gluhoneme, 15. Holdheim-ovo ustanovo za gluhoneme, 16. cesarice Elizabete zaklad za invalide, 17. zaklad Postojinske jame za invalide, 18. Janeza Trevisinija zaklad za invalide, 19. Frana Metelka ustanovo za invalide, 20. ustanovni zaklad Ljubljanskih gosp. št. I. za invalide in 21. ustanovni zaklad Ljubljanskih gosp. št. II. za invalide. — Skupna čista imovina vseh

teh zakladov koncem l. 1890. znašala je 1.859.400 gld. 33 kr. proti stanju imovine koncem leta 1889 ki je znašalo 1.843.233 gld. 83 $\frac{1}{2}$. Kaže se pomnoženje za 16.166 gld. 49 $\frac{1}{2}$ kr. Fin. odsek predlaga:

I. Računski sklepi ustanovnih zakladov za l. 1890 se potrjujejo, izkaz njih imovine pa se jemlje na znanje.

II. Slavni deželni zbor naj sklene:

1.) Povračilo 5% doneska k upravnim troškom sirotinskega zaklada za nazaj se brezpogojno odklanja, za naprej pa se deželni zastop proti temu zakladu zadovoljuje s 3% doneskom, toda brez predsodka za vse druge zaklade.

2.) Zvišanje podpor za vzdrževanje notranje šole v Marjanišči od 400 gld. na 500 gld. se dovoljuje ter je imenovani znesek brez posebne prošnje Vincencijeve družbe postavljati v proračun sirotinskega ustanovnega zaklada, dokler se kaj drugega ne sklene.

3.) Zistemizovanje po jednega novega ustanovnega mesta v kolegiji „Marianum“ in v Lichenthurnovi dekliški sirotišnici se odobruje.

4.) Deželnemu odboru se naroča, prej ko moči dovršiti potrebne razprave, da se Holdheimova ustanova porabi za gluhoneme deklice, ki se odgojajo v gluhonemici revnih šolskih sester „de Notre Dame“ v Šmihelu pri Novem mestu.

5.) Proračuni ustanovnih zakladov za l. 1892 se odobrujejo.

O tem poročilu prestopi se v podrobno debato in se odobrijo vse točke. Pri Glavarjevi ustanovi se je oglasil poslanec Krsnik ter izrekel željo, da se stvar uredi po želji ustanovnika in da se namesti stalni zdravnik. Odobri se nastopna njegova resolucija:

Deželnemu odboru se naroča, razmotrivati uprašanje zastran namestitve stalnega zdravnika v Komendi, oziroma preuredbe Glavarjeve bolnice v Komendi, ter poročati o tem v enem prihodnjih zasedanj.

(Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. aprila.

Za češko šolo na Dunaji

nabrali so češki veleposestniki, ki so člani deželnega zbora, svoto 1300 gld. Povod k temu je bilo ostro pisanje čeških neodvisnih listov, da so veleposestniki kot člani budgetnega odseka glasovali proti subvenciji češke šole na Dunaji in sicer načeloma, trdeč, da iz deželnega zaklada ni smeti podpirati takih zavodov.

Poljaki in Malorusi.

Gališkemu namestniku grofu Badeniju se je posrečilo, odstraniti ne malo pretečo nevarnost. V zmislu ukrepa strankarskega shoda v Brodyju hoteli so maloruski poslanci provocirati v dež. zboru veliko debato zaradi preganjanja maloruskega naroda. Grof Badeni jih je pregovoril, da so to opustili ter zato izposloval, da so vse frakcije poljskega deželnega zbora glasovale za resolucijo, pozivljajočo vlado, da ustanovi v Kolomeji malorusko gimnazijo. — Nova ta šola se bode po obljubi namestnika odprla že na jesen.

Tirolski deželni zbor.

V predzadnji seji tirolskega deželnega zbora storil je klerikalni poslanec italijanski, don Inama,

obljubo. Kakor znano, izrekli so se tirolski Italijani za abstinencijo in po silnem terorizmu tudi doslej zadrževali tudi klerikalne poslance, da se niso upali priti v Inomost. Poslanec don Inama prišel je pa vzlic temu — kakor se sodi, na povelje Tridentskega škofa — v deželni zbor in njegov vzgled so posnemali še trije drugi tovariši njegovi. Italijanski dijaki v Inomostu vsprejeli so te poslance na kolo-dvoru z demonstrativnim sikanjem. — Italijanski liberalni poslanci sešli se bodo te dni, da ukrenejo, bi li posnemali one tri poslance, ali abstinencijo tirali še nadalje.

Vnanje države.

Pasić — veleizdajnik.

V srbski skupščini stavljal je bil svoječasno posl. Masić interpelacijo gledé Pasiću očitane izdaje domovine za časa srbsko-bolgarske vojske. Radikalna večina umela je tej interpelaciji priti v okom, tako da vladi ni bilo treba nanjo odgovarjati. Gledé izdaje Pasiću očitane, poročajo bolgarski listi nekatere prav zanimive podrobnosti. Ko je bil Pasić še železniški uradnik v Bolgariji, ponudil se je bolgarski vladi, da sestavi voj prostovoljcev, s katerimi bi upadel v Srbijo; ko je bila srbsko-bolgarska vojska, ponovil je to ponudbo, a Battenberžan jo je odklonil, ker je bila zmaga pri Slivnici že gotova. Bolgarski listi iznesli so ta očitno oficijozna pojasnila, hoteč dokazati, da je Pasić proti bolgarskim, v Belemgradu živečim emigrantom iz osebnih razlogov tako tolerant, da jih neče iztirati.

Iztirani anarhisti.

Policijsko ravnateljstvo Pariško je predvčerajnjim iztiralo več kakor 40 izozemcev, kateri so bili na glasu kot anarhisti. Ker se nekateri niso hoteli udati brezpogojno temu ukazu, iztiralo jih je oblastvo siloma. Iztiranci so večinoma Nemci in Italijani, a med njimi je tudi nekaj Avstrijcev. Tisti iztiranci, kateri nimajo za vožnjo do Francoske meje potrebnih sredstev, dobé vožne listke od policijske uprave. Vlada je iztirala tudi jezuitskega propovednika Forbesa, rojenega Angleža, ker je v cerkvi, zabavljajoč sedanjim političnim razmeram francoskim in žaleč francosko vojsko, prouzročil krvave izgrede.

Španske homatije.

Vzlic temu, da je finančno stanje Španske uprav desperatno, vzlic temu, da je ves notranji položaj sila zmeden, vender se hoče nesrečna ta država še spuščati v mejnarodne prepire, k čemur jej daje povod — Maroko. Španski državniki prežé na ugodni trenutek, da bi to deželo priklopili svoji domovini ter dražijo na uprav neodpušten način velesile, zlasti Anglijo, Francijo in Italijo, ki imajo ondu tudi svoje posebne interese. Hudomušnim Špancem pa ne zadostujejo niti ti diplomatični prepiri več, nego lotili so se jako kočljive stvari — iztrgali bi radi iz angleških rok trediavo Gibraltar ter v to svrhu začeli in raznetili veliko narodno agitacijo. Angleški veleposlanik sporočil je že radi tega španski vladi odločni protest Anglije, kar je dalo oficijoznim listom španskim povod, da napadajo Anglijo na nedopusten način.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri zjutraj ob 10. uri svojo XI. sejo. Na dnevnem redu je poročilo fin. odseka o prošnji c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani za podporo v namen splošne deželne razstave l. 1894 v Ljubljani, poročilo dež. odbora § 3. C. Zdravstvene reči, § 4. Deželne podpore, poročilo fin. odseka o prošnji društva „Pravnik“ za takojšnje izplačilo dovoljene podpore 500 gld. in rešitev raznih peticij.

noč prijatelju svojega moža kaže visoko čez kolena segajoče svilnate nogovice „mesene“ barve in se pri tem poslužuje še dvoumnih besedi? To je vender pri kreposti ženi, kakor je Nora, nemogoče. Isto tako nemogoče je pa tudi, da bi prijatelj njenega moža potem, ko je več let obiskoval njegovo soprogo in je spoznal najintimnejše zadeve rodbinskega življenja, grešiti hotel proti deseti zapovedi božji v onem trenutku, ko se mu je — po lastni njegovi izpovedbi — posušil ohrbtni mozeg tako zelo, da vsak trenutek pričakuje smrti. Sicer pa — naravnost izpovedujemo — ne bi bili pričakovali niti onega polusvetskega obnašanja Norinega, niti te obupne izpovedbe zdravnikove, kajti oboje je za igro samo popolnoma nepotrebno.

Naravnost frivolno pa je, da dr. Rank in Nora grdita spomin svojih mrtvih očetov. Količkaj delikaten človek ne bode proti drugemu blatil spomina onega, kateremu ima zahvaliti življenje in naj bi bil za svojih živih dnij imel še take napake. Tembolje nemogoče mora to biti pri človeku takošne izomike, kakor je dr. Rank; in vender mu poklada pisatelj na jezik besede, kakršne bi se k večjemu mogle slišati mej moralnimi propalicami v kaki

velikomestni beznici, nikdar in nikakor pa v fini človeški družbi.

Značaj Helmerjev narisani je sicer v poglavitnih potezah dobro; neumljivo je, kakošno moralno in kakošne nazore o prijateljstvu pripisuje pisatelj temu sicer razumnemu in poštenemu možu. Ko prosi pri njem Nora, naj bi Güntherja ne odpuščal iz službe, odgovarja jej namreč, da bi mu pač spregledal še njegovo podlost in moralno propalost, da ga pa zato ne more obdržati v službi, ker je nekaj sklenil z njim po nepremišljenosti prijateljstvo in ga sedaj Günther ne samo kadar sta sama mej sabo, temveč tudi v navzočnosti drugih ljudi — tika. Skandinavci morajo — ako so mej njimi navadni taki nazori — imeti jako čudne pojme o prijateljstvu; vsekakor so nam južnim Slovanom, ki prijateljstvo visoko cenimo in pobratimstvo obdajamo z neko glorio, taki nazori tuji.

Ne bomo govorili o gospej Lindenovi, katera samo zato, ker „hoče delati“, ne da bi dokazala zato sposobnost, dobi službo v banki; niti o podlem Güntherju, kateri kljubu vsi zavrženosti in duševni pokvarjenosti svoji postane krotko jagnje

samo zato, ker mu gospa Lindenova odkrije, da bi rada delala zanj in za njegovo rodbino, ako jo vzame za ženo; temveč ozreti se hočemo — ker nam je ta spis tako preveč narastel pod peresom — le še na konec igrokaza. In tu moramo takoj izpovedati, da se nam zdi psihološko popolnoma nemogoč, celo v mrzli Škandinaviji. Da bi žena, katera je iz ljubezni do moža storila zločin, katera je prijateljici svoji nedavno pred tem pripovedovala, kako ljubi svojega moža, v onem trenutku, ko izvé, da je odstranjena nevarnost, ki je pretila njeni in njenega moža časti in sreči, zamogla hladno in mrzlo reči svojemu možu, da ga ne ljubi, da ga nikdar ljubila ni in da ga hoče zapustiti, je isto tako neverjetno in nemogoče, ko konec igrokaza, ko Nora pozno v noč po mrzlem filozofskem razgovoru s svojim možem pograbi kovčeg in — ne hoteč videti niti svojih toliko ljubljenih otrok — odide v svet — „delat“. Pisatelj tu ženi pripisuje preveč filozofije in premalo čuta, in to je bil menda poglavitni vzrok, da so rahločutni Italijani njegov igrokaz izžvižgali.

Montanus.

— (Oporoka pravega rodoljuba.) Kdo je bil Anton Knez, katerega izgubo tako občno oplakujemo, to smo zvedeli še posebej danes, ko se je razglasila njegova poslednja volja! Pokojnik je bil dokaj imovit in imetje njegovo utegne znašati vsaj 60.000 gld. Našla sta se po njem oporoka in kodici. Oporoka je z dne 15. februarja 1892, kodici pa je spisan dne 29. marca t. l. Glavni dedič vsega imetja je „Matica Slovenska“ v Ljubljani, katera naj izplača nekaj volil in sicer gotove zneske najboljšim prijateljem pokojnikovim v Šiški, potem 1000 gld. Šišenski Čitalnici v nakup in vezanje slovenskih knjig. Svojima roditeljema volil je pokojnik precejšnjo svoto s pristavkom, da dobivata do smrti vsakoletne obresti glavnice. Po smrti roditeljev naj pusti glavni dedič to svoto kot „Antona Kneza ustanovo“ naloženo pri „Kmetijski posojilnici Ljub. okolice“ toliko časa, dokler deluje posojilnica na podlagi neomejenega poroštva. Obresti „Antona Kneza ustanove“ naj se porablja v izdajo cenene, zabavne in poučne ljudske knjižnice, katera naj nosi v spomin ime ustanoviteljevo in mora biti pisana v strogo narodnem duhu, na podlagi katoliške vere, toda svobodomiselnost. Vsa ta dela tiska naj „Narodna Tiskarna“ po takrat navadnih primernih cenah, urejuje naj jih pa „Matica Slovenska“. — Pokojnik imel je tudi lepo število deležev „Narodne Tiskarne“ ter glede njih določil, da se izročé brez odškodovanja gg. dr. Ivanu Tavčarju in Ivanu Hribarju v Ljubljani ter prof. J. Jesenku v Trstu, kateri naj tudi določijo, v čigave roke naj pridejo ti deleži po njihovi smrti. — Glej, domovina slovenska, kako te je do zadnjega ljubil ta tvoj sin!

— (Pogreb Antona Kneza.) Včeraj popoldne izročili smo materi zemlji truplo nepozabnega Antona Kneza; slovenska zemlja krije sedaj plemenito njegovo srce. Sprevod je bil tako velikanski, kakršnih je videla Ljubljana le malo. Iz mesta in iz okolice, a tudi od drugod zbralo se je na tisoče občinstva; vse je hitelo izkazati pokojniku poslednjo čast, izraziti mu iskrene simpatije, katere je užival v vseh krogih. Videti je bilo mnogo kmetijskih ljudi, katerim so se oči solzile, predno se je krsta dvignila iz hiše žalosti. Ko se je zvršil blagoslov pred hišo, zapeli so združeni pevci krasno pesem in potem se je začel pomikati dolgi sprevod na pokopališče. Na čelu spreveda korakali so Šišenski ognjegasci v paradni obleki, za njimi deputacije narodnih društev z zastavami, in sicer „Sokol Ljubljanski“ pod vodstvom svojega načelnika, „Slavec“ in „Šišenska Čitalnica“ ter „Šentvidska Čitalnica“, za katerimi so se vrstili nositelji vencev. — Vencev je bilo vsega vkupe 37, mej njimi 17 vencev s trakovi, in sicer: 1. Svojemu dobremu strijcu — Anica in Vida; 2. Nepozabljivemu bratu in svaku — Ivan in Antonija Gogola; 3. Rodbina Zupančič; 4. Svojemu nepozabljivemu in dragemu bratu (ta venec ležal je na krsti); 5. Svojemu nepozabljivemu prijatelju — Fr. Suwa; 6. Našemu dobremu botru — Anton in Rudolf Suwa; 7. Rodbina Podkrajšek; 8. Rodbina Drenik; 9. Rodbini dr. Tavčar in Arcé; 10. Posojilnica Ljubljanske okolice — svojemu članu-odborniku; 11. Čitalnica v Šiški — svojemu ustanovniku; 12. Gasilno društvo v Šiški — svojemu članu; 13. Sokol Ljubljanski — svojemu vrlemu bratu; 14. Nepozabljivemu prijatelju — Malenšek; 15. Nepozabljivemu sinu — žalujoči stariši; 16. Tehnično osebje „Narodne Tiskarne“; 17. Upravni odbor „Narodne Tiskarne“ — svojemu tovarišu. Mej venci brez trakov omeniti je zlasti jednega iz svežih „spominčic“. Vence, poklonjene od društev, nosili so društveniki, ostale vence pa osebje „Narodne Tiskarne“. — Udeležda pri pogrebu je bila, kakor že rečeno, ogromna, tako da ni moči navesti vseh posamnikov. Poleg župana in podžupana Ljubljanskega videli smo še mnogo dostojanstvenikov, državnih in deželnih poslancev, mestnih odbornikov Ljubljanskih in Šišenskih, Šentvidskih in drugih, trgovcev, uradnikov, zdravnikov, profesorjev in učiteljev ter jako mnogo dam. Zastopana so bila tudi vsa narodna društva Ljubljanska in mnoga vnauja. Ko so na pokopališču pri sv. Krištofu položili krsto v rodbinsko rakev, nastopil je gosp. Fr. Drenik ter spregovoril pokojniku kot predsednik Šišenske čitalnice slovo z besedami: „Res je, dneva ne pove nobena pratka. — Šišenska čitalnica stoji ob rakvi svojega stvaritelja — dobrotnika — očeta. Odbor izgubil je vrlega skrbnega sotrudnika; društveniki ljubljene tovariša — zvestega prijatelja; in jaz?

jaz pa čutim vse to gorje! Zdaj, ko zemlja se oživlja — narava vstaja, se na cvet pripravlja, — zapadel je on zemlji, v moške dobe cvetji kot plen osode temne. On, orjak kot domoljub, dobrih rok, plemenitega mišljenja. — trdna vez, krepak steber — kjer je bil in stal! Vreden je solza ki zanj teko. Vreden slavnega spomina!“ Te besede, katere je govoril govornik s solzami v očeh in gniljivim glasom, pomnožile so občno ganjenje in solzilo se je skoro sleherni oko. Pevci so zapeli še žalostinko „Nad zvezdami“, a potem se je razšlo mnogobrojno občinstvo z vročimi željami, da bi uzorni rodoljub in poštenjak, Anton Knez, sladko počival do vstajenja.

— (Predavanje v Ljubljanski Čitalnici.) Drugo predavanje g. ravnatelja Šubica privabilo je še več občinstva nego prvo v Čitalniško dvorano. G. predavatelj nam je razlagal stanovanje v starem in srednjem veku in je občinstvo pri vsršetku izražalo z živahnim odobravanjem svojo zadovoljnost. Več o tem res zanimivem predavanju priobčimo jutri.

— (Tukajšnji c. kr. obrtni strokovni šoli) za lesno industrijo podaril je kranjski deželni odbor zbirko podobarskih modelov in odlikov, katere je iz gipsa in cementa izvršila Dunajska kiparska družba Fischer, Bock in Haselsteiner v novem deželnem gledišču. Podarjena zbirka obsega 52 komadov, ulitih iz gipsa od imenovane firme, ter ima mej seboj najlepše unanje in notranje okraske, pričeni pri velikih figurah v kozicah nad unanjimi okroglimi okni, mogočnih kapitelih in stebrih, pri visečih venci na doprsem zidu lož in raznih krinkah pa do ličnih letov in družih ornamentov na simsih in stenah. Vsa zbirka je imenovana trdka sama ulila in tudi v šoli postavila v posebni dvorani, kjer se jako lepo podá in zelo poučno razlaga obiskovalcu posebnosti zanimive te tehnike. S tem lepim darilom je deželni odbor vnovič dokazal svoje zanimanje za velevažno stroko obrtnega pouka ter zelo obogatil zbirke mladega zavoda.

— (Prosti shod) splošnega delavskega napredno-izobraževalnega, pravovarstvenega in podporne društva v Ljubljani bode v nedeljo 3. aprila t. l. ob 2. uri popoldne v steklenem salonu gostilne pri „Zvezdi“ (Ferline), Cesarja Jožefa trg. Dnevni red: 1. Poročilo odsekov. 2. Uplačevanje in vsprejem novih udov. 3. Volitev revizorjev. 4. Namen in korist društva. 5. Nasveti in interpelacije.

— (Prememba posesti.) Hišo v Poljski ulici št. 4 v Ljubljani, dozda lastnina gospoda Ant. Možek-a, kupila je gospa Regina Paulier, so-proga c. in kr. topničarskega stotnika v Ljubljani za 14000 gld.

— (Narodna Čitalnica v Kranju) priredi v nedeljo dne 3. aprila 1892. v svojih prostorih postno veselico s sledečim vsporedom: 1. Nedved: „Ljubezen in spomlad“ — moški zbor; 2. Beriot: „E vezzosa si la Rosa“ — za gosli in glasovir; 3. Nedved: „Dekletu“ — moški četvero-spev; 4. Popp: Fantazija — za flavto in glasovir; 5. Nedved: „Zvezdi“ — moški zbor z bariton solo; 6. „Blaznica v prvem nadstropju“ — veseloigra v jednom dejanji; 7. Prosta zabava. — Začetek ob 8. uri zvečer. — K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Izseljevanje v Ameriko) narašča vse bolj in bolj. Zlasti iz krškega okraja se selijo ljudje v toliki množini, da bo ondu kmalu nedostalo delavnih močij. Ker je žandarmerija na Zidanem mostu zelo pazna in se briga sosebno zato, da se ne selijo moški, ki še niso zadostili dolžnosti vojaškega službovanja, vodijo zdaj brezvestni agentje dotičnike po stranskih potih v Celje in v Maribor ali jih pa odpeljejo čez Žakanj.

— (Gosp. dr. Ignacij Klemenčič) profesor fizike na Graškem vseučilišču, izročil je Dunajski akademiji znanosti večjo razpravo o uplivo elektriških nihajev na železo.

— (Otetnino) v znesku 52 gld. 50 kr. priznalo je štajersko namestništvo Francu Tamšetu iz Gaberka pri Šoštanju, ker je iz ognja rešil dne 17. novembra 1891 sedemdesetletni zasebnici Marijo in Uršo Špitan.

— (Slovanska Čitalnica v Mariboru) priredi v nedeljo dne 3. t. m. ob 8. uri zvečer v svojih društvenih prostorih zabavni večer s tem-le vsporedom: 1. Hajdrih: Morje adrijsko, moški zbor. 2. Pfeleger-Moravsky-Mandelc: Poglavlje I. II. in III. veseloigra v jednom dejanju. 3. Volarič: Na planine, mešan zbor. 4. **: Pri zibeli, ženskitro-

spev. 5. Cesenote: Zapirajte vrata, šaloigra v jednom dejanju. 6. Nedved: Prošnja, moški četvero-spev. 7. Volarič: Ne zveni mi, mešan zbor. K temu zabavnemu večeru se uljudno vabijo p. n. člani čitalnice in po njih uvedeni gostje. Mnogovrstni in zanimivi program, kakor tudi velike priprave, ki se že delajo za ta večer, obečajo poseben užitek, občno zanimanje pa mnogobrojno udeležbo in se je nadejati, da bode ta večer prekosil celo onega, katerega je Čitalnica priredila dne 19. marca t. l.

— (Poslanec g. Vj. Spinčič,) profesor na učiteljski v Gorici, odstavljen je po ukazu naučnega ministra, ker se je o priliki Zagrebske razstave izrekel za zjedinenje hrvatskih dežel in ker se je agitatorično udeležil zadnjih državnozbornskih volitev isterskih, pri katerih je slavno zmagal dr. Laginja. Suspendiran je bil posl. Spinčič že prej in sicer je to ukrenil Tržaški namestnik vitez Rinaldini, katerega kandidat, marki Polesini, je bil proti dr. Laginji uprav sijajno propal.

— (Iz Opatije) se nam piše: V tukajšnjih Čitalniških prostorih zbrali so se te dni rodoljubi iz Voloske in Opatije v dogovor, da se ustanovi pevsko društvo „Liburnija“. Poleg petja bode društvo gojilo tudi dramatične predstave. Pravila so se odposlala v potrjenje in je določen za prvo predstavo Velikonočni ponedeljek. Poleg deklamacij in petja igrala se bode tudi gluma „Blaznica v prvem nadstropju“. — Pošta preselila se je zadnje dni meseca aprila v novo poslopje in postane z dnem 1. aprila erarična.

— (Iz Kanfanara v Istri) se nam piše: Pretekli ponedeljek pokazali so zopet Krnjeli-šarenjaci, da jim ni do pravice, nego da morajo zmagati, naj jim pomagajo k temu tudi naj bolj podla sredstva. Meseca avgusta p. l. volila je sama komisija, a vlada je volitev venderle ovrгла. V ponedeljek, 28. t. m., bila je nova volitev za II. razred. Volilna komisija taljanaška. Volilne liste stare i pokvarjene. Hrvatska stranka je bila gotova zmage. A Hrvat obrača, šarenjak obrne. Pri Hrvatih skoro nobeno pooblastilo ni veljalo, i da je je dal brat bratu, pri taljanaših bila so veljavna pooblastila, koja so dali nenavzoči gospodarji svojim hlapcem, da celo mrtve žene so glasovale s pooblastili zanje. Pri Hrvatih brojili so žive volilce za mrtve, a mrtvi, nekateri že po osem let, figurirali so še vedno kot živi, z jedno besedo rečeno, komisija je škartirala proti vsem ugovorom vladnega komisarja tako dolgo, da si je prigoljufala 16 glasov večine. Da se je volitev vršila pravično, bi bila imela hrvatska stranka vsaj 40 glasov večine. Mnogo je pripomogla k tako neslavni zmagi i rovinjska gospoda, katera je prišla strašit in podkupovat volilce. V tretje gre rado. Hrvatska stranke je uložila utok, ako bode vlada pravična, volilo se bode v II. razredu še jedenkrat v tretjič. Taljanaši vidijo, da jim gre za kožo, zato se poslužujejo vseh mogočih sredstev, samo da zmagajo. Svaka sila do vremena.

— (Oesterreichisches Litteraturblatt.) Jutri izide na Dunaji prva številka tega novega literarnega lista, ki odpira svoje predale vsem, „ki stoje na temelji kristijanjskih nazorov o svetu“. Prinašati hoče poročila o literarnem gibanju avstrijskih Slovanov, o publikacijah češke, poljske in jugoslovanske akademije ter sploh „plodonošno posredovati mej nemško in nemško znanostjo v Avstriji“. Urednik mu bode dr. Fr. Schnürer, skriptor c. in kr. obiteljsko fidejkomisni knjižnici. List stane za vse leto 5 gld., za polovico 2 gld. 50 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 31. marcija. Poslanska zbornica pričela je budgetno debato. Apponyi izjavil je, da on in njegova stranka odločno ne dovoljujeta vladi budgeta.

Beligrad 31. marcija. Uradni list prijavlja zakon o deklaraciji Milanovi.

Pariz 31. marca. Veliko množino dinamita našli so baje v Seni pri Asnieresu. Sodi se, da je bil dinamit uveden iz Italije. — Ravachol priznal je svojo identiteto in imel pet ur trajajoče zaslišanje. Obstal je razna zločinstva, vender taji, da bi bil udeležen pri zadnjih Pariških atentatih. Sklicuje se na to, da se ni našlo pri njem nič dinamita. Sumi pa se, da je zakopal dinamit v Vincenskem gozdu. Anarhisti imajo baje še mnogo dinamita.

Pariz 31. marcija. Senat vsprejel je zakon, ki izreka smrtno kazen za atentate z eksplozivnimi snovmi. — Ravachol priznal je, da je on prouzročil zadnji atentat v Rue de Clichy. Obsodili ga bodo bržkone na smrt zaradi poskušene umora, akopram novi zakon zanj še ni veljaven.

Berolin 31. marcija. Državni zbor vsprejel je v tretjem čitanju načrt zakona o obsednem stanju v Alzaciji in Loreni in naknadni kredit za strateške železnice. Böttcher izjavil je potem, da je državni zbor zaključen.

Bruselj 31. marcija. Policija dobila je nalog, da prime vse anarhiste, ki bi iz Francije iztirani hoteli prekoračiti belgijsko mejo.

Dunaj 1. aprila. Cesar otvoril je danes zjutraj letno razstavo v poslopju umetnikov.

Budimpešta 1. aprila. V budgetni debati poudarjal je finančni minister, da so dosednji dohodki ugodnejši, nego je bilo proračunjeno. Glede na evropsko situacijo je nemogoče znižati vojne stroške. Nasproti mnogo dalje segajočim oboroževanjem velikih in malih držav moramo biti pripravljeni na novo naraščanje vojnih stroškov. Vender pa je to naraščanje omejeno po zmožnosti dežele in ne sme v nevarnost stavljeni financijelnega ravnotežja. (Živahno odobravanje.) Budget bil je vsprejet z veliko večino kot podlaga podrobni debati.

Razne vesti.

* (Izlet k ramazan v Carigrad.) Za velikonočne praznike priredi ogerska državna železnica v Budimpešti izlet v Carigrad. Potovalci odpeljejo se dne 9. aprila iz Budimpešte. Cena vožnje in vsega oskrbovanja mej potom in za petdnevno bivanje v Carigradu je 195 gld. v I. razredu in 160 gld. v II. razredu. Brez hrane pa 120 gld. v I. in 90 gld. v II. razredu.

* (Najnovejšo mesto v Ameriki) se imenuje Creede, po svojem ustanovitelju, ki je našel tam mogočno debelo srebrno žilo. Mesto je nastalo še le pred malo meseci in šteje že 8000 prebivalcev! Noč in dan se zida in ob glavni ulici je že tri angleške milje daleč začrtano, kje bodo stali novi oddelki hiš. Mesto ima že električno razsvetljavo in kmalu dobi tudi vodovod. Vsak dan porabijo za zgradbe 40 vagonov gred in desak ter

jeden vagon žbljev. Stanovanja so pa zelo vlažna in zato nezdrava. Vender se prebivalstvo tako množi, da bo utegnulo mesto šteti do konca julija že 25.000 prebivalcev.

Narodno zdravilo. Tako se sme imenovati bolesti utešujoče, mišice in živce krepujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 2 (42—5)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Izjava in prošnja.

Slavnemu uredništvu „Slovenskega Naroda“!
V včerajšnji številki cenj. Vašega lista priobčena je pod zaglavjem „Ljubezniv gost“ notica, zadevajoča dogodek, — vršeč se v neki gostilni, — v kateri je izražena rezka graja zaradi res nekoliko nerodnega vedenja in ravnanja s cenj. Vašim listom.

Ker pa mi ni vsejedno in ne more biti, kaj se piše o meni v javnih listih, prosim oprostjenja in izjavljam: Neopravičeno ravnanje proti „Slov. Narodu“ prouzročilo je neprestano hujkanje nekega gosta in pa v preobilici použita pijača. Sicer mi je pa kot Hrvat narodnost nad vse, akopram se ne utikam v domače prepire, iz česar je posneti, da nimam nikakega povišja in tudi nikdar še blatil nisem slovenskih listov, osobito še cenj. Vašega lista ne. Želim in prosim, da slavno uredništvo, uvažujoč to izjavo, blagovoli oprostiti moje res nekoliko nerodno kretanje v označeni gostilni.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1892.

Z velespoštovanjem

(366) D. Matković.

Loterijske srečke 30. marca.

V Brnu: 8, 26, 85, 72, 37.

Umrli so v Ljubljani:

30. marca: Anton Pance, mestni ubog, 75 let, Karlovska cesta št. 7, oslabljenje. — Franc Omenjc, pošni oficijal v pokoji, 46 let, Poljanska cesta št. 13, otrpjenost pljuč. — Jožefa Raffanelli, artistova hči, 1 leto, sv. Petra cesta št. 25, eclampsie infant.

V deželni bolnici:

30. marca: Anton Knez, trgovec, 35 let, laesio et compressio cerebri.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. marca	7. zjutraj	742.6 mm.	5.0° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	744.1 mm.	7.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	745.4 mm.	4.2° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 5.7°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 1. aprila t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.50	94.60
gredna renta	93.70	93.90
zlatna renta	110.65	110.85
5% marcna renta	102.60	102.70
Akcije narodne banke	980.—	986.—
Kreditne akcije	310.75	313.—
London	118.60	118.75
Srebro	—	—
Napol.	9.41	9.42
C. kr. cekini	5.60	5.60
Nemške marke	58.02 1/2	58.10
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	138 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183
Ogerska zlatna renta 4%	—	108
Ogerska papirna renta 5%	—	101
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	189
Rudolfove srečke	10	27
Akcije anglo-avstr. banke	120	147
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	240	25

Več natakaric na račun dobrega mesta tu in na deželi; trgovski pomočnik se išče na deželo; 2 gostilniški kuharici, več priprostitih kuharic za vsako delo in kočijaža išče posredovalnica služeb in stanovanj G. Flux na Bregu št. 6. (365)

Na prodaj imam po jako nizki ceni

300 hlodov

(po domače štokov) za deske, nad 30 cm. debelih. Vsi so meseca sušca posekani. Kdor jih želi kupiti, naj se oglasi pod naslovom: **Tomaž Erlich št. 8 v Radečah, Gorenjsko.** (348—1)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blodne duše.

Roman. Češki spisal **Václav Beneš-Třebitzký.** Preložil **Ivan Gornik.** Mala 8°, 528 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Zahvala.

O prežalostni izgubi ljubljene in nepozabnega nam sina, oziroma brata in svaka, gospoda

Antona Knez-a

došlo nam je z vseh strani jako mnogo dokazov iskrenega sočutja, kateri so nam bili v dneh velike žalosti tešilo in tolažba. Zahvaljuj se za te dokaze, izrekamo zajedno ginjenega srca najtoplejšo hvalo vsem prijateljem in znancem, kateri so nepozabnemu pokojniku v tako ogromnem številu izkazali poslednjo čast. Zlasti se zahvaljujemo za mnoge in prekrasne vence, zahvaljujemo se vsem dostojanstvenikom in slavnim društvom za udeležbo pri pogrebu in gospodom pevcem za ginljivo petje ter sploh vsem in vsakomur za obile izraze ljubezni, naklonjenosti in spoštovanja do pokojnika.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1892.

(364)

Žalujoča rodbina.

St. 2910.

Oklic.

(334—2)

C. kr. okrajno sodišče na Krškem naznanja: Dne 14. aprila 1892 dopoldne ob 9. uri bode se na Logu h. št. 19 vršila

prostovoljna prodaja

v ostalino pokojne **Urše Vovk**, prej omožene **Urli**, rojene **Dereani**, spadajočih zemljišč uloga št. 185 kat. obd. Hubanica v inventarni vrednosti 30 gld., uloga št. 186 kat. obd. Hubanica v vrednosti 2958 gld. in uloga št. 697 kat. obd. Hubanica v vrednosti 100 gld. Vsak ponudnik mora 10% varščine v roke sodnega odposlanca položiti. Kupna cena se plača v enem mesecu ali pa pozneje, če se bo to kupcu privolilo. Natančneje se poizve pri gospodu **Lenartu Dereani-ju**, posestniku v **Sevnici**.

Zemljišče in jako prostorno, za vsako obrt pripravno pohištvo leži ob okrajni cesti proti Radečem, na desnem bregu Save, nasproti Sevnici, hosta je gosto zaraščena z bukovim in hrastovim drevjem, njive leže ugodno ob Savi in so jako rodovitne. To zemljišče bi ugajalo tudi kakemu upokojenemu gospodu.

C. kr. okrajno sodišče na Krškem

dne 28. marca 1892.

Naznanilo.

Usojam si uljudno naznanjati veleč. duhovnikom, gg. uradnikom in učiteljem ter slavnemu občinstvu, da bodem **z dnem 3. aprila v hiši gosp. H. Tančič-a, nasproti cerkve odprl**

prodajalnico z mešanim blagom

pod tvrdko

Ivan Hudovernik.

Imel bodem izbirno zalogo vsakovrstnega **manufakturnega in špecerijskega, galanterijskega in železnega blaga.**

Priporočam se torej vsemu slavnemu narodnemu občinstvu za naklonjenost in zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo kljub vsaki konkurenci. Kajti držite se gesla:

„Svoji k svojim!“

Šmarje pri Jelšah, 1. aprila 1892.

S spoštovanjem

I. Hudovernik.

(347—1)